

Isten igéje eléri célját

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Téged hívlak, URam, kösziklám!

Halld meg esedező hangomat, amikor segítségért kiáltok.

Jön a mi Istenünk, nem hallgat.

Isten igéje az életünk lesz, amely örökre megmarad.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek,
miképpen volt kezdetben, most és mindenkor
és mindörökkön-örökké. Ámen.

Jön a mi Istenünk, nem hallgat.

Isten igéje az életünk lesz, amely örökre megmarad.

Imádkozzunk. Hatalmas Istenünk! Te teremtettél minket erre a világra. Te adtad nekünk egyszülött Fiadat, hogy az út, az igazság és az örök élet legyen a mi számunkra. Adj nekünk fület, hogy meghallhassuk a Te szavadat. Mutasd meg nekünk azt, hogy a Te ígéd nem tér vissza hozzád üresen, hanem megcselekszi azt, amit akar a Jézus Krisztusban, aki Veled és Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a „Hitünk legfontosabb kérdései” című csendesnapunk első áhítatának igéjét, ahogyan megírva találjuk Ézsaiás próféta könyve 55. fejezete 10. és 11. versében, valamint a János szerinti evangélium első fejezetének a 14. versében a következőképpen (álljunk fel): „Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek, ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem. – Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.” – Urunk! Te tudod, hogy mennyi kishitűség van mibennünk. Kérjük, ígéd erejével mutasd meg nekünk, hogy a Te kegyelmed mindenre elég! Ámen. (Foglaljunk helyet.)

Kedves Testvéreim! Nemcsak töletek, hanem saját magamtól is meg tudnám kérdezni: **Miért is jöttem én ide, Magyarországra?** Persze, kézenfekvő a válasz: azért, hogy szolgáljalak titeket, és megpróbáljam átadni nektek a mi Urunk erejét. Az igazán fontos válasz azonban nem ez. Mert **mindannyian** valahol ugyan-azért jöttünk ide: hogy megerősödjön a hitünk. Emlékezhetünk a Zsidókhoz írt levélre: a hitünk erősödése azt is jelenti, hogy megnő bennünk „a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés” (Zsid 11,1). **Ahogyan ez történik velünk, kezdünk rádöbbenni arra is, hogy a remélt dolgokban való bizalom nem az, hogy mi magunk kigondolunk valamit, ami jó lenne nekünk a mi életünkben (sikerkéket, partnerkéket: jó sokat..., bulihegyet, luxusverdát, rózsavillát, csilivili ragyogást...) és abban bízunk erősen, hogy Neked Urunk, az a dolgod, hogy ezt megadd nekünk.** Mert éppen az előbb hallottuk: „ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem ... *kenyeret az éhezőnek*” – úgy jön Isten igéje is – azaz Te magad Urunk – és megcsinál mindent. Mi pedig az előbb soroltuk fel, hogy mi mindenre éhezünk. Csakhogy Te, Urunk, nagyon jól tudod, hogy **mi óriásit tévedünk akkor, amikor azt hisszük, hogy mi a kenyerünk a csilivili ragyogás.** Nem azért tévedünk óriásit, mert a mi kenyerünk már egy mesterséges intelligenciával is felfőzött bolygó, amelyben háború háborút ér, országok és családtagok között egyaránt, hanem azért tévedünk óriásit, amikor csilivili ragyogást akarunk, mert van a csilivili ragyogásnál SOKKALTA több.

Mi az, ami sokkalta több mint a legszebb álmaink? A válasz igen egyszerű: a MINDEN. A MINDEN az, ami sokkalta több mint az álmaink. Mi emberek állandóan ezt a MINDEN-t keressük az életünkben. Ezért akarunk többet – és még annál is többet. FOMO-lázban égve még több információt akarunk. Újdonságlázban égve pedig még több „Nagy Élményt”, még több adrenalint és még több dopamint. Azt hisszük, hogy egy MEGA-dopa élet lenne a mi mennyországunk. Pedig egy MEGA-dopa élet csak a mi kiégésünk lenne. Megcsömörlés, életundor, újabb és újabb zsákutcák kergetése. Ézsaiás próféta egy természeti képpel fogalmazta ezt meg: „Elszárad a fű, elhervad a virág – de Istenünk ígéje örökre megmarad” (Ézs 40,8). Megfakul a csilivili, elunjuk a MEGA-dopát – de Istenünk ígéje örökre megmarad. A MINDEN nem változik meg. A MINDEN mindig ön-azonos marad. A MINDEN nem unható el. Mert a MINDEN mindig új marad. Ezért keressük ezt a MINDEN-t az egész életünkben. És nem döbbenünk rá, hogy ott áll az orrunk előtt. Neve is van. Úgy hívják, hogy: – Jézus.

Tehát: miért is jöttem én ide Magyaršzékre? Azért, hogy találkozzam Jézussal. Persze az is lehet, hogy ez majd a hegyoldalon lesz. Meg az is, hogy a kápolnában a zsolttárok közben. De úgy gondolom, hogy a leginkább EGYMÁSBAN tudunk Jézussal találkozni. Mert ahogyan itt vagyonk, egyre közelebb és közelebb kerülünk Jézushoz. És ezzel – egymáshoz is. Mert a Jézus ugyan-az. Mindig.

Ebben a mi kiformalódó Jézus-képűségűnkben egyre jobban megtaláljuk az életűnk értelmét is. Mert **mi a mi életűnk értelme az, hogy: – leéljűk**. „Ennyi???” – kérdezhethné itt Berci megdöbbenve. Ennyi. Mert – **ahogyan leéljűk a mi életűnket, egyre űjabb és űjabb esélyt kapunk arra, hogy kűzelebb kerülűnk Jézushoz**. A formálódó hivatásukban, a párunkban, a házastársunkban, az alakuló saját családunkban, és bizony – még a szenvedéseinkben is. Sűt. Ott aztán leginkább. **űs ahogyan leéljűk a mi életűnket, úgy egyre űjabb és űjabb utak nyílnek meg elűttűnk Isten felé**.

Ahogyan ezek az utak egymás után megnyílnek elűttűnk, egyre erősűdik bennűnk „a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyűződés” (Zsid 11,1). **Azaz: az egész életűnk a hitűnk megerűsűdésének a tapasztalata**. űs ez akkor is így van, amikor éppen azt érezzűk, hogy elfogyott, hogy kűddé foszlott a mi hitűnk. **Mert Isten ígűje nem tér vissza hozzá űresen, hanem véghezviszi, amit akar, és eléri a célját, amiért küldte. Amiért pedig Isten az ígűjét küldte, a cél, az MI VAGYUNK kedves testvéreim. Mi magunk**. Ahogyan leéljűk a mi életűnket, egyre több és több tapasztalásunk gyűlik össze arról, hogy milyen erőssé válhat a mi személyes kapcsolatunk Jézussal és Istennel.

Ahogyan megtapasztaljuk a MINDEN-t a mi életűnkben, úgy válunk képessé arra, hogy kiűresűtsűk magunkat attól, ami a korábbi csilivili vágyaink rendszere volt. El tudjuk engedni a kötűdést a cuccokhoz, a kötűdést az általunk elképzelt örűműkhűz, a kötűdést a saját akarásunkhoz. Végezetűl pedig el tudjuk engedni a kötűdést saját magunkhoz. **Ekkor leszűnk igazán – szabadok**. Ekkor érezzűk meg a MINDEN Teljességét. Ekkor válik igazzá ránk a mondás: „Teljesebb leszek, ha hiszek.” űs ekkor döbbenűnk rá arra, hogy nem jobb és több leszek másoknál akkor, ha hiszek. Mert a hit nem a másokhoz való méricskélés kérdűse, hanem a MINDEN-nek való önátadásom kérdűse. Azé az önátadásé, amikor Isten jelenlétébe tudom helyezni az én jelenlétemet.

Mi minden történik velünk, ha megtapasztaljuk a MINDENT-t, ha elmélyül a hitünk?

Igényünk támad a Jézussal való több és intenzívebb jelenlétre. Néhány év után rádöbbenünk arra is, hogy ez nem csak dedikált imádságban, hanem a mindennapokban is lehetséges. Lecsökkennek a félelmeink. Miért nem félünk?? Mert erősödik bennünk a bizalom. Miért erősödik bennünk a bizalom? Mert megtapasztaljuk Jézus és a Szentlélek vezetését az életünkben. Ahogyan János apostol is megvallotta: látni kezdjük Jézus dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal (Jn 1,14). Rádöbbenünk arra, hogy Isten az irgalom Atyja, aki minket nem hagy el.

Azt a MINDEN-t, amit megtapasztaltunk, egyre inkább át is akarjuk adni másoknak. Megbocsátóakká válunk. Azért, mert rádöbbenünk arra, hogy megbocsátás a szeretetnek egy igen erős formája. És rádöbbenünk arra, hogy reánk – *odafentről* – már vég nélkül árad a szeretet, amely soha ki nem fogy. **Ahogy mindebből egyre több tapasztalásunk lesz, egyre jobban látni kezdjük az életünkben a jó irányú változásokat.** Kiegyensúlyozott lesz az életünk. Az életünk végére is a feltámadás bizonyosságában készülünk. Így a hitünk erősödésével hasonlóak leszünk a mustármaghoz, amely kisebb minden magnál, de: – óriási fává nő (Mt 5,31-32).

Ezért jöttünk Magyarorszára. Hogy felismerjük magunkon, hogy a Jézus Krisztus VALÓBAN BENNÜNK VAN. Ámen.

Imádkozzunk. Megváltó Urunk! Köszönjük, hogy Te lettél a megtestesült ige. Köszönjük, hogy általad és benned jön a mi Istenünk, és nem hallgat. Köszönjük, hogy a kereszthaláloddal megnyitottad az örökre szabad utat nekünk az Atya felé. Köszönjük, hogy Te, Urunk a mi életünk leszel, amely örökre megmarad. Köszönjük, hogy adsz nekünk erőt – mert velünk vagy minden napon a világ végezetéig. Köszönjük, hogy kinyitod a mi szemünket, hogy meglássuk a Te dicsőségedet. Köszönjük, hogy megadod a Mennyei Atya szelíd, békés és szeretettel teljes csendjét nekünk. Töltsön el minket ez a jó csend, és vigye közel a mi szívünket Hozzád, Urunk.

Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket, ahogyan még együtt, úgy fordulunk Hozzád, ahogy azt Fiad tanította nekünk: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Kedves Testvéreim! Végezetül – felállva fogadjátok az áldást. (Áldásra emelt jobb kéz.) Isten békessége, amely minden emberi értelmet fölülhalad, őrizze meg a szívedet és a gondolataidat a Krisztus Jézusban. Ámen.